# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

28 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa T-598/97,

**British Shoe Corporation Footwear Supplies Ltd,** kotipaikka Leicester (Yhdistynyt kuningaskunta),

**Clarks International Ltd,** kotipaikka Somerset (Yhdistynyt kuningaskunta),

**Deichmann-Schuhe GmbH & Co. Vertriebs KG,** kotipaikka Essen (Saksa),

**Groupe André S.A.,** kotipaikka Pariisi (Ranska),

**Reno Versandhandel GmbH,** kotipaikka Thaleischweiler-Froschen (Saksa),

ja

**Leder & Schuh AG,** kotipaikka Graz (Itävalta),

edustajinaan solicitor A. Bell ja M. Powell, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

joita tukee

**Foreign Trade Association (FTA)**, edustajanaan asianajaja B. Sheridan, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

vastaan

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehenään S. Marquardt, avustajinaan asianajajat H.-J. Rabe ja G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukevat

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehinään V. Kreuschitz ja S. Meany, avustajanaan barrister N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

**Confédération européenne de l'industrie de la chaussure** (CEC), edustajinaan asianajajat P. Vlaemminck, J. Holmens ja L. Van Den Hende, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen sellaisten Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevien jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta, sekä väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 29 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2155/97 (EYVL L 298, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 7.3.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

**tuomion**

## Asian perustana olevat tosiseikat

1 Komissio julkaisi 22.2.1995 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 45, s. 2) ilmoituksen tiettyjä Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevia jalkineita koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta.

2 Kyseisessä ilmoituksessa todettiin, että kaikkien niiden, joita asia koskee, piti ilmoittautua kirjallisesti ja toimittaa komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot.

3 Kantajat, jotka ovat jalkineiden maahantuojia ja jälleenmyyjiä Euroopan unionissa, päättivät ilmoittautua European Shoe Retail Organisation -nimisenä tilapäisenä ryhmittymänä.

4 Menettelyn kuluessa kantajat toimittivat ennen kaikkea edellisessä kohdassa mainitun ryhmittymän välityksellä kirjallisia huomautuksia, jotka koskivat käsitteiden "vahinko", "yhteisön etu" ja Kiinan kansantasavaltaa "vastaava

maa" tulkintaa, ja täyttivät maahantuojille tarkoitettuja lomakkeita. Komission virkamiehet myös kuulivat kantajia.

5 Tutkimus johti väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevien jalkineiden, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta, tuonnissa 28 päivänä tammikuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 165/97 (EYVL L 29, s. 3; jäljempänä väliaikainen asetus) antamiseen; Kiinan kansantasavallan osalta kyseisen tullin suuruudeksi säädettiin 94,1 prosenttia ja Indonesian osalta 36,5 prosenttia.

6 Kantajat nostivat 27.3.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa ne vaativat väliaikaisen asetuksen kumoamista (asia T-73/97).

7 Komissio teki 30.6.1997 edellisessä kohdassa mainittua kannetta koskevan oikeudenkäyntiväitteen.

8 Neuvosto antoi 29.10.1997 asetuksen N:o 2155/97 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen sellaisten Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevien jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta, sekä väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 298, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2155/97 tai kanteen kohteena oleva asetus).

9 Komissio toimitti 13.11.1997 asiassa T-73/97 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisen muuta oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvää seikkaa koskevan hakemuksen ja väitti, että asetuksen N:o 2155/97 antamisen jälkeen kanteesta on tullut perusteeton.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi asiassa T-73/97, BSC Footwear Supplies ym. vastaan komissio, 30.6.1998 antamassaan määräyksessä (Kok. 1998, s. II-2619), että asetuksen N:o 2155/97 antamisen vuoksi kantajilla ei selvästi ollut mitään intressiä jatkaa kyseistä oikeudenkäyntiä ja että tämän vuoksi lausunnon antaminen asiassa raukesi.

## Oikeudenkäyntimenettely

11 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.12.1997 toimittamallaan kannekirjelmällä.

12 Neuvosto teki 30.3.1998 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen, josta kantajat esittivät huomautuksensa 25.5.1998.

13 Komissio toimitti väliintulohakemuksen 7.4.1998 ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Euroopan jalkineteollisuuden liitto; jäljempänä CEC) 13.5.1998, ja niissä ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Myös Foreign Trade Association (jäljempänä FTA) teki 20.4.1998 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen puolestaan kantajien vaatimuksia.

14 Asianosaiset eivät vastustaneet CEC:n tai FTA:n väliintuloa, mutta ne vaativat, että tiettyjä asiakirja-aineistoon sisältyviä tietoja ei paljastettaisi kyseisille väliintulijoille.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 9.7.1999 antamallaan määräyksellä käsitellä oikeudenkäyntiväitteen pääasian yhteydessä.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti 26.7.1999 asianosaisia vastaamaan kirjelmissään tiettyihin kysymyksiin.

17 Komissio ja CEC hyväksyttiin 27.9.1999 annetulla määräyksellä väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia ja samalla määräyksellä FTA hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan kantajien vaatimuksia. Samalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi vaatimuksen siitä, että FTA:lta ja CEC:lta pidettäisiin salassa tietyt sellaiset tiedot, jotka sisältyvät neuvoston tekemän oikeudenkäyntiväitteen sisältävän asiakirjan liitteeseen 1.

18 Vastaaja toimitti 13.10.1999 kyseisen asiakirjan liitteestä 1 sellaisen version, johon ei sisältynyt luottamuksellisia tietoja.

19 FTA toimitti väliintulokirjelmän 25.11.1999 ja CEC 26.11.1999, ja niiden osalta asianosaiset esittivät huomautuksensa.

20 Koska kantajat luopuivat oikeudestaan toimittaa vastauskirjelmä ja komissio oikeudestaan toimittaa väliintulokirjelmä, kirjallinen käsittely lopetettiin 27.1.2000.

21 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 7.3.2001 pidetyssä istunnossa.

## Osapuolten vaatimukset

22 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa kanteen kohteena olevan asetuksen kokonaisuudessaan

— määrää muista oikeuden toteutumisen edellyttämistä toimenpiteistä

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa FTA:n korvaamaan sen väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

24 FTA vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa kanteen kohteena olevan asetuksen

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 CEC vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan sen väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

## Tutkittavaksi ottaminen

*Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut*

26 Kantajat perustavat pääasialliset väitteensä sellaisen oikeuskäytännön tapahtuneeksi väittämäänsä kehitykseen, joka liittyy niiden kanteiden tutkittavaksi ottamiseen, joita yksityiset ovat EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) nojalla nostaneet polkumyyntiasetusten kumoamiseksi, ja jonka kannalta huomionarvoinen on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan komissio, 16.5.1991 antama tuomio (Kok. 1991, s. I-2501; ns. Extramet-tapaus).

27 Kantajat toteavat erityisesti, että vaikka yhteisöjen tuomioistuin on tietyissä aikaisemmissa polkumyyntiasioissa — kuten niissä, jotka johtivat asiassa 307/81, Alusuisse vastaan neuvosto ja komissio, 6.10.1982 annettuun tuomioon (Kok. 1982, s. 3463; Kok. Ep. VI, s. 547) ja yhdistetyissä asioissa 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. vastaan komissio, 21.2.1984 annettuun tuomioon (Kok. 1984, s. 1005; Kok. Ep. VII, s. 499) — todennut, että yksityisten oikeussubjektien oli osoitettava, että riidanalainen polkumyyntiasetus oli todellisuudessa päätös, jotta ne olisivat voineet riitauttaa sen perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, Extramet-tapauksessa yhteisöjen tuomioistuin tyytyi tutkimaan, koskiko kyseessä ollut toimi kantajaa suoraan ja erikseen. Kantajien mukaan kyseisen tuomion perusteella ratkaiseva tekijä ei ole riidanalaisen toimen luonne vaan se vaikutus, joka kyseisellä toimella on tiettyihin toimijoiden ryhmiin ottaen huomioon kyseisille ryhmille tunnusomaiset seikat.

28 Tästä seuraa kantajien mukaan se, että riidanalaisen toimen normatiivisuudesta huolimatta kantajilla on asiavaltuus, jos he voivat osoittaa, että kyseinen toimi koskee niitä suoraan ja erikseen.

29 Sen edellytyksen osalta, että toimen pitää koskea kantajia suoraan, ne toteavat, että kanteen kohteena oleva asetus on "välitön syy" siihen, että ne ovat velvollisia maksamaan polkumyyntitullia tuodessaan Kiinasta tai Indonesiasta tiettyihin luokkiin kuuluvia jalkineita, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta.

30 Sen edellytyksen osalta, että toimen pitää koskea kantajia erikseen, ne toteavat, että kyseinen edellytys täyttyy yhteisöjen tuomioistuimen Extramet-tapauksessa toteaman mukaan silloin, kun kyseisessä tapauksessa ilmenee sellaisia seikkoja, joiden perusteella kantajat erottuvat kaikista muista talouden toimijoista.

31 Tältä osin kantajat väittävät ensinnäkin, että ne ovat osallistuneet aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn, joka johti kanteen kohteena olevan asetuksen antamiseen, käyttäen täysimääräisesti hyväkseen niitä menettelyllisiä takeita, joihin niillä oli oikeus. Kantajien mukaan oikeuskäytäntöön sisältyy sekä kilpailuoikeuden että polkumyyntialaa koskevan oikeuden osalta periaate, jonka mukaan osallistuminen sellaiseen hallinnolliseen menettelyyn, joka johtaa yksityisen oikeussubjektin oikeuksien lainkäytönomaiseen määrittelyyn, voi luoda olettaman siitä, että kyseisellä yksityisellä oikeussubjektilla on oikeus riitauttaa tällaisen määrittelyn lopputulos. Kantajat viittaavat polkumyyntialaa koskevan oikeuden osalta yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 264/82, Timex vastaan neuvosto ja komissio, 20.3.1985 antamaan tuomioon (Kok. 1985, s. 849; Kok. Ep. VIII, s. 121) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-161/94, Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto, 11.7.1996 antamaan tuomioon (Kok. 1996, s. II-695). Kantajat korostavat, että polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3283/94 (EYVL L 349, s. 1), johon nyt kyseessä oleva menettely perustuu, sisältää useita menettelyllisiä takeita niille maahantuojille, jotka ilmoittautuvat ja osallistuvat polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, ja että kantajat ovat käyttäneet näitä takeita täysimääräisesti.

32 Kantajat toteavat toiseksi, että komissio on ottanut vastaan ja tutkinut kantajien toimittamat tiedot ja että ne ovat hyvin todennäköisesti vaikuttaneet tullien väliaikaiseen määrittämiseen.

33 Kolmanneksi kantajat väittävät, että kyseisten polkumyyntitullien käyttöönotto on vaikuttanut huomattavan epäsuotuisalla tavalla niiden liiketoimintaan. Ne huomauttavat erityisesti, että ne ovat kaikki Euroopan unionissa toimivia jalkineiden maahantuojia ja jälleenmyyjiä ja että tutkimusajanjaksona ne toivat Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta yhteensä yli 12 miljoonaa sellaista jalkineparia, joiden päälliset olivat tekstiiliainetta. Lisäksi ne korostavat, että niillä oli yhteisön sisällä huomattavia vaikeuksia saada hankittua sellaisia tavaroita, joita kanteen kohteena oleva asetus koskee, ja erityisesti kovetetuilla pohjilla varustettuja jalkineita, joita ei käytännössä lainkaan tuoteta yhteisössä. Kantajat totesivat istunnossa, että riidanalaisten toimenpiteiden toteuttamisen takia joidenkin kantajista oli täytynyt vähentää henkilöstöään ja pitää kaupan suppeampaa jalkinevalikoimaa.

34 Neljänneksi kantajat toteavat, että kaksi niistä on mainittu nimeltä kanteen kohteena olevassa asetuksessa.

35 FTA pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta tarkastelemaan yhteisön oikeuden kehitystä Extramet-tapauksen jälkeen, koska kyseisessä tapauksessa tunnustetaan se merkitys ja mahdollisesti ratkaiseva osa, joka riippumattomilla maahantuojilla voi olla polkumyynnin vastaisen menettelyn ratkaisun kannalta. Tämän kehityksen on FTA:n mukaan aiheuttanut polkumyyntilainsäädännön muuttaminen vuonna 1996 Uruguayn kierroksen jälkeen. Kyseisen muutoksen jälkeen polkumyynnin vastaisten menettelyjen lopputulos ei enää riipu yksinomaan kantelijoina olevien yhteisön tuottajien ja ulkomaisten tuottajien/viejien toimittamista aiheutuvia vahinkoja ja polkumyyntimarginaaleja koskevista tiedoista. FTA toteaa, että yhteisön toimielimet ovat nyt nimittäin velvollisia tutkimaan myös mahdollisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden taloudellista vaikutusta muihin talouden toimijoihin, joita asia koskee, mukaan lukien riippumattomat maahantuojat, kuten asetuksen N:o 3283/94 21 artiklassa säädetään. Maahantuojia, joiden edut on otettava huomioon mainitun 21 artiklan nojalla, eivät ole ainoastaan ne, jotka täyttävät Extramet-tapauksen perusteet, vaan myös kaikki ne maahantuojat, jotka ovat pitäneet menettelyä riittävän tärkeänä osallistuakseen itse aktiivisesti tutkimukseen. Näin ollen FTA väittää, että nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa riippumattomat maahantuojat ovat osallistuneet aktiivisesti menettelyyn ja ne on otettu huo-

mioon arvioitaessa yhteisön etua, polkumyyntialaa koskevan oikeuden kehittyminen merkitsee sitä, ettei niitä enää voida sulkea sellaisten yksityisten henkilöiden luokkien ulkopuolelle, jotka voivat nostaa kanteen polkumyyntiasetuksen kumoamiseksi.

36 Neuvosto väittää, että yhteisöjen tuomioistuin ei Extramet-tapauksessa ottanut käyttöön uutta perustetta, joka koskisi asiavaltuutta polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan kumoamiskanteen nostamiseksi. Yhteisöjen tuomioistuin on jo aikaisemmassa oikeuskäytännössään huolimatta siitä, että se on viitannut päätöksen ja asetuksen väliseen erotteluun, tutkinut ensisijaisesti sitä, koskiko kyseessä oleva asetus kantajia suoraan ja erikseen. Näin ollen Extramet-tapausta edeltävä oikeuskäytäntö on neuvoston mukaan edelleen sovellettavissa. Neuvosto ei kiistä sitä, että kanteen kohteena oleva asetus koskee kantajia suoraan, mutta se kiistää kantajien väitteen siitä, että kyseinen asetus koskisi niitä erikseen.

37 Neuvoston mukaan ne arviointiperusteet, jotka ovat muodostuneet oikeuskäytännössä yksityisten polkumyyntiasetuksista nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamisen osalta, voidaan tiivistetysti esittää seuraavalla tavalla:

— toimi koskee erikseen viejä-tuottajia pääsääntöisesti silloin, kun niiden väitetään syyllistyneen polkumyyntimenettelyyn, kun ne on yksilöity riidanalaisissa asetuksissa tai kun alustavat tutkimukset koskivat niitä

— toimi koskee erikseen sellaisia maahantuojia, jotka ovat etuyhteydessä viejä-tuottajiin, pääsääntöisesti silloin, kun polkumyyntiä tai tullin määrää koskevat päätelmät perustuvat niiden jälleenmyyntihintoihin

— viejiä, jotka eivät ole tuottajia, on kohdeltava etuyhteydessä olevina tuojina tai riippumattomina tuojina sen mukaan, onko polkumyyntimarginaali määritetty niiden käyttämien hintojen mukaan vai ei

— toimi koskee kantelijana olevaa yhteisön teollisuutta pääsääntöisesti erikseen sen takia, että se saa hyväkseen tiettyjä paljoustulleja sovellettavan perusasetuksen nojalla

— toimi koskee sellaisia erillisiä yhteisön tuottajia, jotka ovat osa kantelijana olevaa yhteisön teollisuutta, erikseen ainoastaan silloin, kun ne voivat osoittaa, että niillä on sellaisia tunnusomaisia ominaispiirteitä tai on olemassa sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista yhteisön tuottajista

— toimi ei pääsääntöisesti koske erikseen riippumattomia maahantuojia, jos ne eivät voi vedota niille tunnusomaisiin erityispiirteisiin tai tosiasialliseen tilanteeseen, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista riippumattomista maahantuojista.

38 Sen osalta, että kantajat ovat osallistuneet hallinnolliseen menettelyyn, neuvosto väittää, että vaikka kyseessä on sellainen välttämätön edellytys, joka jokaisen osapuolen pitää täyttää, jotta sillä olisi asiavaltuus, tällainen osallistuminen ei kuitenkaan ole sellaisenaan riittävää. Tätä päätelmää tukee neuvoston mukaan vakiintunut oikeuskäytäntö, joka koskee sellaisten kanteiden tutkittavaksi ottamista, joita riippumattomat maahantuojat ovat nostaneet polkumyyntiasetusten kumoamiseksi (em. yhdistetyt asiat Allied Corporation ym. v. komissio, tuomion 15 kohta; asia 279/86, Sermes v. komissio, määräys 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3109, 18 ja 19 kohta; asia 301/86, Frimodt Pedersen v. komissio, määräys 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3123, 18 ja 19 kohta ja asia 205/87, Nuova Ceam v. komissio, tuomio 11.11.1987, Kok. 1987, s. 4427, 15 kohta).

39 Neuvosto väittää lisäksi, että kantajien tilanne poikkeaa edellä mainitun asian Timex vastaan neuvosto ja komissio kantajan tilanteesta. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa polkumyyntimarginaalia ei neuvoston mukaan ole nimittäin laskettu kantajien mainitsemien liiketointen perusteella ja komissio on hylännyt kantajien esittämät väitteet.

40 Neuvosto toteaa myös, että kantajat eivät ole osoittaneet, että kanteen kohteena oleva asetus vaikuttaisi niihin tavalla, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista toimijoista. Vaikka myönnettäisiin, että kanteen kohteena olevan asetuksen vaikutuksia on arvioitava ottaen huomioon kantajien kollektiivinen tilanne pikemminkin kuin kunkin kantajan yksilöllinen tilanne, neuvosto katsoo, että kantajien yhteenlaskettu markkinaosuus on ainoastaan 9,4 prosenttia. Näin ollen kantajat ovat neuvoston mukaan näyttäneet toteen ainoastaan sen, että kanteen kohteena oleva asetus on vaikuttanut niihin sen objektiivisen ominaisuuden takia, että ne ovat sellaisten jalkineiden maahantuojia, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta.

41 Neuvosto huomauttaa lopuksi, että maahantuojan yksilöinti polkumyyntiasetuksessa on merkityksellistä kyseisen maahantuojan asiavaltuuden toteamisen kannalta ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseistä maahantuojaa ovat koskeneet suoraan ne toteamukset, jotka liittyvät polkumyynnin harjoittamiseen, sillä perusteella, että vientihinnat on määritetty kyseisen maahantuojan jälleenmyyntihintojen perusteella. Koska käsiteltävänä olevassa tapauksessa asia ei ole näin, neuvosto katsoo, että tiettyjen kantajien yksilöinti kanteen kohteena olevassa asetuksessa ei salli sitä, että yhdelläkään niistä voitaisiin katsoa olevan asiavaltuus.

42 CEC tukee neuvoston kantaa ja on erityisesti samaa mieltä siitä arvioinnista, jonka neuvosto on esittänyt yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännöstä, joka koskee kanteiden tutkittavaksi ottamista polkumyyntiasioissa.

*Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

43 Ratkaistaessa sitä, onko neuvoston tekemä oikeudenkäyntiväite perusteltu, on muistettava, että vaikka polkumyyntiasetukset ovat perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten kannalta todellakin luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan yleisiä, koska niitä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin talouden toimijoihin, tämä ei silti ole esteenä sille, että niiden säännökset voisivat koskea erikseen tiettyjä talouden toimijoita (em. yhdistetyt asiat Allied Corporation ym. v. komissio, tuomion 11 kohta; asia C-75/92, Gao Yao v. neuvosto, tuomio 7.7.1994, Kok. 1994, s. I-3141, 26 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö; T-597/97, Euromin v. neuvosto, tuomio 20.6.2000, Kok. 2000, s. II-2419, 43 kohta ja yhdistetyt asiat T-74/97 ja T-75/97, Büchel v. neuvosto ja komissio, tuomio 26.9.2000, Kok. 2000, s. II-3067, 49 kohta).

44 Erityisesti säädökset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, voivat normatiivisuuttaan menettämättä koskea erikseen sellaisia talouden toimijoita, jotka osoittavat, että on olemassa niille tunnusomaisia erityispiirteitä, joiden perusteella ne erottuvat kaikista muista talouden toimijoista (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja 223; Kok. Ep. I, s. 181; Extramet-tapaus, tuomion 13 kohta ja em. asia Euromin v. neuvosto, tuomion 44 kohta).

45 Yhteisöjen tuomioistuimet ovat näin ollen katsoneet, että tietyt sellaisten asetusten säännökset, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, saattavat koskea erikseen sellaisia kyseessä olleen tuotteen tuottajia ja viejiä, joiden katsottiin syyllistyneen polkumyyntimenettelyyn niiden liiketoimintaa koskevien tietojen perusteella. Tällainen on tilanne yleensä niiden tuotanto- ja vientiyritysten osalta, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission tai neuvoston säädöksissä tai että alustavat tutkimukset ovat koskeneet niitä (em. asia Sermes v. komissio, määräyksen 15 kohta; yhdistetyt asiat C-133/87 ja C-150/87, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-719,

14 kohta; asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 17 kohta ja em. asia Euromin v. neuvosto, tuomion 45 kohta).

46 Sellaisten asetusten tietyt säännökset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskevat erikseen myös sellaisia maahantuojia, joiden käyttämä jälleenmyyntihinta on otettu huomioon vientihintaa muodostettaessa (em. yhdistetyt asiat Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomion 15 kohta ja em. asia Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomion 18 kohta).

47 Yhteisöjen tuomioistuin on myös todennut, että maahantuojat, jotka ovat etuyhteydessä kolmansien maiden sellaisten viejien kanssa, joiden tuotteisiin kohdistuu polkumyyntitulli, voivat nostaa kanteen niiden asetusten kumoamiseksi, joilla kyseiset tullit on otettu käyttöön, muun muassa silloin, kun vientihinta on laskettu käyttäen perustana kyseisten maahantuojien yhteisön markkinoilla käyttämiä myyntihintoja (yhdistetyt asiat 277/85 ja 300/85, Canon ym. v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok. 1988, s. 5731, 8 kohta).

48 Yhteisöjen tuomioistuin on myös poikkeuksellisissa olosuhteissa ottanut tutkittavaksi riippumattoman maahantuojan tällaisesta asetuksesta nostaman kanteen etenkin, kun asetus vaikutti vakavasti kantajan liiketoimintaan (Extramet-tapaus, tuomion 17 kohta).

49 Käsiteltävänä olevassa asiassa on aluksi todettava, että kantajat eivät kuulu yhteenkään edellä 45—47 kohdassa tarkoitetuista kolmesta ryhmästä, joille oikeuskäytännössä on tunnustettu suora kanneoikeus sellaisten asetusten osalta, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja. Kantajat ovat ensinnäkin riippumattomia maahantuojia, minkä ne myöntävät itsekin. Toiseksi kanteen kohteena olevasta asetuksesta ilmenee, että polkumyynnin olemassaoloa ei ole todettu

kantajien jälleenmyyntihintojen perusteella vaan sellaisten hintojen perusteella, joita on todellisuudessa maksettu tai joita on maksettava viennin yhteydessä.

50 Sen mahdollisuuden osalta, että kantajat voisivat vedota Extramet-tapaukseen, on seuraavaksi muistettava, että mainitussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kantaja oli osoittanut sellaisen erityistilanteen muodostavien seikkojen olemassaolon, jonka perusteella kantaja erottui kyseessä olleen toimenpiteen osalta kaikista muista talouden toimijoista. Kantaja oli erityisesti näyttänyt toteen ensinnäkin sen, että se oli polkumyyntitoimenpiteen kohteena olevan tuotteen merkittävin maahantuoja ja samalla kyseisen tuotteen loppukäyttäjä, toiseksi sen, että sen liiketoiminta riippui huomattavan suureksi osaksi kyseisestä maahantuonnista, ja kolmanneksi sen, että riidanalainen asetus haittasi vakavasti kyseistä maahantuontia ottaen huomioon kyseisen tuotteen tuottajien vähäisen määrän ja sen, että kantajalla oli vaikeuksia suorittaa hankintoja ainoalta yhteisössä toimivalta tuottajalta, joka lisäksi oli sen pääasiallinen kilpailija jalostetun tuotteen osalta (Extramet-tapaus, tuomion 17 kohta).

51 Käsiteltävänä olevassa asiassa on ensinnäkin todettava, että vaikka kantajia tarkasteltaisiinkin kollektiivisesti, ne vastaavat kuitenkin ainoastaan noin 9,5 prosentista kaikesta kyseisen tuotteen maahantuonnista.

52 Kantajat eivät myöskään ole osoittaneet, että kanteen kohteena oleva asetus vaikutti niihin tuntuvasti, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti niitä tähän sekä kirjallisissa kysymyksissään että istunnossa. Tutkimusajankohtana suoritetun asianomaisen tuotteen yhteisen tuonnin määrää lukuun ottamatta kantajat eivät ole yhdessä tai erikseen toimittaneet minkäänlaisia numerotietoja, joiden avulla voitaisiin määrittää sen vahingon laajuus, joka niiden liiketoiminnalle on aiheutunut kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen takia.

53 Kantajien istunnossa esittämiä väitteitä, joiden mukaan joidenkin niistä on riidanalaisten polkumyyntitullien käyttöönoton takia pitänyt vähentää henkilöstöään ja pitää kaupan suppeampaa jalkinevalikoimaa, ei ole tuettu minkäänlaisella näytöllä.

54 Kantajat ovat myös väittäneet, että yhtä kyseisistä tuotteista eli kovetetuilla pohjilla varustettuja jalkineita ei tuoteta yhteisössä, mutta tämän väitteen tueksi on esitetty ainoastaan puutteellisia asiakirjoja, kuten komissio on todennut väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 19. perustelukappaleessa. Neuvosto on tältä osin esittänyt sellaisten espanjalaisten tuottajien kirjeitä, jotka ovat tarjoutuneet toimittamaan yhdelle kantajista tällaisia jalkineita.

55 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että kanteen kohteena oleva asetus olisi vaikuttanut niihin muuten kuin sen objektiivisen ominaisuuden takia, että ne ovat kyseisten tuotteiden maahantuojia, ja samalla tavalla kuin kaikkia muita samassa tilanteessa olevia toimijoita.

56 Extramet-tapauksessa ei toki laadittu tyhjentävää luetteloa niistä edellytyksistä, jotka riippumattoman maahantuojan on täytettävä, jotta voitaisiin katsoa, että sitä koskee erikseen sellainen asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja. Näin ollen ei ole poissuljettua, että yhteisöjen tuomioistuimet voivat tältä osin ottaa huomioon muita seikkoja.

57 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat väittävät, että kanteen kohteena oleva asetus koskee niitä erikseen, koska ne ovat aktiivisesti osallistuneet hallinnolliseen menettelyyn ja koska ne ovat toimittaneet tietoja, joita toimielimet ovat ottaneet vastaan ja tutkineet erityisesti arvioidakseen onko yhteisöllä intressiä toteuttaa riidanalaiset toimenpiteet. Kantajat vetoavat näkemyksensä tueksi erityisesti edellä mainituissa asioissa Timex vastaan neuvosto ja komissio sekä Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto annettuihin tuomioihin.

58 Tältä osin on korostettava, että edellä mainitussa asiassa Timex vastaan neuvosto ja komissio antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että sen toteamiseksi, koskiko kyseinen asetus kantajaa erikseen, oli tarkasteltava erityisesti kantajan osuutta polkumyyntimenettelyssä ja sen asemaa kanteen kohteena olevassa lainsäädännössä tarkoitetuilla markkinoilla (tuomion 12 kohta). Toisen seikan osalta yhteisöjen tuomioistuin totesi, että kantaja oli mekaanisten kellojen ja kellojen koneistojen huomattavin valmistaja yhteisössä ja ainoa näiden tuotteiden jäljellä oleva valmistaja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi, että polkumyyntitulli oli vahvistettu suhteessa todetun polkumyynnin kyseiselle yritykselle aiheuttamiin seurauksiin, ja päätteli tästä, että riidanalainen asetus perustui kantajan omaan tilanteeseen (tuomion 15 kohta).

59 Edellä mainitussa asiassa Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto annetun tuomion osalta on todettava, että asiassa kantajana oli kyseisen tuotteen viejä, että se oli intensiivisesti osallistunut alustavaan tutkimukseen, että komissio oli ottanut vastaan ja tutkinut kaikki sen toimittamat tiedot ja esittämät väitteet (tuomion 47 kohta) ja että lisäksi se oli ainoa kiinalainen yritys, joka oli osallistunut tutkimukseen (tuomion 48 kohta).

60 Kantajat eivät näin ollen voi väittää, että edellä mainituissa asioissa Timex vastaan neuvosto ja komissio sekä Sinochem Heilongjiang vastaan neuvosto annetuissa tuomioissa yhteisöjen tuomioistuimet myönsivät kyseessä olleille yrityksille oikeuden nostaa kanteen sellaisen asetuksen kumoamiseksi, jolla otettiin käyttöön riidanalaisia polkumyyntitoimenpiteitä, yksinomaan sillä perusteella, että ne osallistuivat tällaisten toimenpiteiden toteuttamiseen johtaneeseen hallinnolliseen menettelyyn.

61 Vaikka yrityksen osallistuminen polkumyynnin vastaiseen menettelyyn voidaan muiden seikkojen ohella ottaa huomioon sen toteamiseksi, koskeeko kyseisen menettelyn tuloksena annettu asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, kyseistä yritystä erikseen, tällainen osallistuminen ei itsessään anna kyseiselle yritykselle oikeutta nostaa kyseistä asetusta koskevaa suoraa kannetta, jos ei ole olemassa muita sellaisen erityisen tilanteen muodostavia seikkoja, joiden perus-

teella kyseinen yritys erottuu mainittujen toimenpiteiden osalta kaikista muista talouden toimijoista.

62 Koska kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että olisi olemassa muita seikkoja, joiden perusteella ne voisivat kanteen kohteena olevan asetuksen osalta erottua kaikista muista talouden toimijoista, ne eivät voi perustaa kyseistä asetusta koskevaa kanneoikeuttaan ainoastaan siihen, että ne ovat aktiivisesti osallistuneet sen antamiseen johtaneeseen hallinnolliseen menettelyyn. Vastaavasti pelkästään se, että jotkut kantajina olevista yrityksistä on kanteen kohteena olevassa asetuksessa mainittu nimeltä, ei anna aihetta erilaiseen arviointiin.

63 Edellä olevista toteamuksista ilmenee, että kanteen kohteena oleva asetus ei koske kantajia erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

64 Näin ollen on todettava, että kanne on jätettävä tutkimatta.

## Oikeudenkäyntikulut

65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan neuvoston ja CEC:n vaatimusten mukaisesti yhteisvastuullisesti neuvoston oikeudenkäyntikulut, lukuun ottamatta FTA:n väliintuloon liittyviä kuluja, ja CEC:n oikeudenkäyntikulut. FTA on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neuvoston vaatimusten mukaisesti neuvostolle sen väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, lukuun ottamatta Foreign Trade Associationin väliintuloon liittyviä kuluja, ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussurelle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

3) **Foreign Trade Association vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neuvostolle sen väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

4) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Mengozzi García-Valdecasas Tiili

Moura Ramos Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä helmikuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

P. Mengozzi

jaoston puheenjohtaja